

če biti sprejet v I. razred gimnazije, mora napraviti prej sprejemni izpit na katerikoli državni gimnaziji. Starši, ki ne veste, komu bi poverili z novim šolskim letom svoje sinove, ki jih pošiljate v mestne šole, zahtevajte brezplačno prospekt Dijaškega doma v Ptuj, ki ga vodi očetje minoriti. Tu se sprejemajo za zmerno ceno v popolno oskrbo dijaki, brez ozira na poklic, kateremu se žele gojenci posvetiti. — Vzgoja sloni na versko-moralni podlagi. Vsa potrebna pojasnila dobite pri vodstvu ali v poslanem prospektu.

Salezijanski zavod v Veržaju ima pet privatnih gimnazijskih razredov. Javne izpite polagajo gojenci na državni gimnaziji v Muraski Soboti. Pouk v šoli je resen, kar pričajo lepi uspehi pri izpiti, vzgoja prvovrstna, oskrbovalna nizka. Sprejemajo se dečki in mladeniči, ki čutijo veselje za duhovski stan in taki, ki so že prekoračili starost, predpisano za obiskovanje državnih gimnazij. Prodnja s spričevalom o dovršeni ljudski šoli in krstni list naj se pošlje na »Vodstvo Marijanišča« Veržaj, pošta Križevci pri Ljutomeru.

Dijaki celjske gimnazije se sprejemajo na stanovnje in urano v dijaškem konviktu pri očetih kapucinih v Celju. Ugodnosti: stalno nadzorstvo patra prefekta, očetovska vzgoja, pomoč pri učenju, dobra hrana, prostorno igrališče. Nadaljnja pojasnila se dobe na samostanski porti pri kapucinih v Celju.

Kdor hoče biti poceni oblečen, naj kupuje ostanke pri Sternecki, Celje. Pišite takoj po cenik!

Sanatorij v Mariboru. Gosposka 49, tel. 23-58, je najmoderneje urejen zlasti za operacije. Dnevna oskrba I. razreda Din 120, II. razreda Din 80. Vodja specialist za kirurgijo dr. Černič. 964

Ljudska igra »Krucica«, ki jo je napisal Mariborčan Brumen, je dotiskana in je družtvom na razpolago v prodajalnah Tiskarne sv. Cirila in pri avtorju: Brumen, Maribor, Orožnova ulica 2. Družtva, sezite po njej!

Obžalovanja vredni slučaji

Tat izmaknil zlato uro z verižico. V Mariboru v Marmontovi ulici se je priklatil v stanovanje mizarja Matije Močnika neznanec ob času, ko je bila mizarjeva žena na vrtu. Odnesele je 2300 din vredno zlato uro z verižico.

Za 6000 din prodane ukradene svile. Mariborska tvornica za svilo Toma je odpustila pred nedavnim tri delavce. Policija je odpuščene te dni zaprla, a je enega ta-

koj izpustila, dočim je dva pridržala. Dokazali so, da sta pred odpustom odnesla iz tovarne večje ter manjše kose še neizdelane svile, katero sta po nižjih cenah hitro prodala. Pri zaslišanju sta priznala, da sta razpečala 60 m svile za 6000 din.

Izsledena trgovina ukradenih koles. V Zgor. Dupleku pri Mariboru so prijeli barbarški orožniki delavca Ignaca Kranjca in Jožefa Klamferja, ki sta bila izurjena tata koles. Bila sta pridno na delu po Mariboru in Ptuj. Ukradena kolesa sta prepleškala, opremila z novimi številčkami in sta jih prodajala. Orožniki so odkrili celo skladišče pokradenih koles: 9 močskih koles, ukradenih v Mariboru in 5 okvirov, s katerih sta izpilila številke.

Krvav obračun med pijanimi fanti. Pri Sv. Lenartu v Slov. goricah so se sprli fantje v neki gostilni, iz katere jih je slednjič krčmar vendarle spravil. Na povratku proti domu pa je le prišlo do pretepa, v katerem je imel glavno besedo nož. V krvi sta obležala posestnikova sinova Peter Platenjak in Slavko Samec. Prvi je dobil 7 zabodljajev, drugi pa dva.

Velika tatvina. Franc Greif, posestnik v Trničah na Dravskem polju, je javil orožnikom v Račah, da mu je ukradel nekdo iz zaklenjene omare 26.100 din. Greif je denar dvignil pred kratkim iz hranilnice.

Roparski napad. V Žikarjah v Slovenskih goricah so vdrli v noči trije maskirani neznanci v hišo Marije Mulec, ki je spala v sobi s služkinjo. Pod pretjno smrti so zahtevali denar. Eden od tolovajev je vse prebrskal in je iztaknil v omari 60 din ter zlato uro. S pretepanjem so roparji Mulecovo prisilili, da jim je izročila pet hranilnih knjižic. Služkinja jim je morala dati svoj prihranek 100 din. Ko so imeli nasilneži denar, so se spravili nad prekaženo meso in zaseko. Kar niso pojedli, so zavili v papir in odnesli s seboj. Oropana posestnica je javila rop koj drugi dan orožnikom. Ti so pregledali stanovanja sumljivih ljudi. Pri enem so našli masten pa-

pir, v katerega je bil pri Mulecoveh vtaknil meso, in ga je pozabil sežgati v peči. Kakor hitro sta tovariša aretirana zoznala, da je nepredvidnež pod ključem, sta pobegnili.

Žrtve pretepa. V Dornavi pod Ptujem je prišlo med nekaterimi vročekrvneži do pretepa, v katerem je imel žalibog nož glavno besedo. Posestniški sin Ožbalt Petek je dobil več nevarnih zabodljajev in se je moral zateči v ptujsko bolnico. Ranjena sta še bila posestniški sin Ignac Šegula in delavec Matej Kaisersberger.

Ukradena lovška puška menjala v enem letu šest lastnikov. Lani je javil polkovnik Margetič oblasti, da mu je bila ukradena ob priliki lova na Dravskem polju 6000 din vredna lovška puška. Orožniki na Teznu pri Mariboru so puško izsledili in zaplenili nekje v Halozah. Tekom enega leta je bilo orožje v rokah šestih lastnikov. Prvi je kupil puško od tate za 150 din, zadnji pa za 600 din.

Ljubezenska žaloigra. Na Telovo predpoldne se je odigrala v Žičah pri Slov. Konjicah v gostilni Beznik Ljubezenska žaloigra, ki je zahtevala dvoje mladih življenj. V prvem nadstropju omenjene krčme sta odjeknila dva strela. Na pomoč prihiteli so zagledali na tleh 21 letno trgovsko nastavljenko Ano Marzidovšek, medtem ko se je 24 letni kovaški pomočnik Franc Vrečko boril s smrtjo, a je izdahnil kmalu po prepeljavi v konjiško bolnico. Ana Marzidovšek je bila v trgovini v Poljčanah. Vrečko je doma iz Ponikve in je bil zaposlen v Žrečah. Vzrok strašnega dejanja je nesrečna ljubezen. Sigurno je zvalil Vrečko žrtev v svojo sobo, kjer se je odigralo zaradi ljubosumnosti krvavo dejanje, katero je pretreslo celo okolico in je povzročilo veliko žalost staršem in sorodstvu žrtev.

Pastir našel v gozdu truplo zadavljene ženske. V hrastovem gozdu pri Brežicah, skozi katerega vodi bližnjica na Globoko, je našel pastir truplo starejše ženske. V najdeni so prepoznali 52 letno prevzítkari-

nevarnega ponarejevalca. Z izpraševanjem po precej hudem boju prijetega ni bilo nič kaj pravega. Rani sta se razboleli ter obetali gnojitev z najhujšim, če ju ne očistijo z izdatno zdravniško pomočjo v bolnišnici.

Jurij Potočnik je bil oddan v mariborsko splošno bolnišnico 20. maja 1925 radi nevarnega vnetja ran.

Kako jo je neovirano in srečno potegnil iz bolnišnice 21. maja in kako je povzročal oblasti po popolnem okrevanju v domači oskrbi največje preglavice, o tem nam bosta pripovedovali naslednji poročilci.

VIII. poglavje

Pobeg iz bolnišnice

Kakor hitro je bil Jurij v bolnišnici med drugimi bolniki, se mu je rodil sklep: pobegniti ter zadihati v svobodi, četudi bo umrl radi vnetja ran. Pobeg iz bolnišnice ni bil niti težaven, saj ni bil zastražen in sobolnikom je bilo neznan, kakega tovariša so dobili. V bolniški postelji je prebil samo prvi dan in agihal: ali se mu bo ponudila drugi dan prilika, da zgine neopaženo in se zateče vsaj za prvo silo k svojcem in prijateljem na Dravsko polje?

Drugi dan, 21. maja, je vstal koj po preobvezi.

Preizkušal je moči, če bodo vzdržale za precejšen hod iz Maribora proti domu. Opoldne je še jedel v sobi. Nato se je podal z drugimi bolniki v bolniški preobleki po vrtu na sprehod v urah, katere so določene obisku bolnikov. Na sprehodu je gledal ves čas okrog, kje bi iztaknil kako skrivališče, kamor bi se potuhnil do večera, ko bi mu bilo mogoče uiti v bolniški halji na polje in od tam dalje.

Naletel je na odprtino v ograji. Dovolj je bila prostorna za prikritje in povrh je lahko skozi njo v temi smuknil z vrta. Čez dve uri so zapustili dvorišče vsi drugi bolniki. Jurij se je skrtil neopaženo v že izbrani prikriti kot v ograji in je čakal na mrak.

Tamkaj je prebil leže in sključen neznosno dolge ure. Mraz ga je tresel vsled hudega razbolenja ran. Vse bolečine je zmagalo upanje, da bo zopet prost. Krog osme zvečer je legla z mrakom na vrt še gosta megla. Ogleдал se je naokrog. Nikjer žive duše. K zemlji pripognjen se je potegnil skozi ograjo in jo ubral proti železnici ter od tam na polje, kjer se mu ni bilo bati kmečkih ljudi. Zaustavil in zagrabil bi ga ne bil nikdo več, kvečjemu bi se bil hudo prestrašil, kaj tava ter blodí okrog po njivah visoka prikazen v dolgi platnjeni halji.

(Dalje priložnost)

zdu in se hranil z zelenci in divjimi živalmi, ki jih je lovil z roko. Ko so mu orožniki pokazali denar, je zavrisical in splezal z drevesa na tla. Nato so ga oddali v umobolnico.

Kobilice kot krma

V Južnoafriški Uniji so delali že več let poskuse s koblično moko, s katero so krmili živino. Poskusi so pokazali, da živini dodatek takšne moke prav ugaja. Krave dajejo po njem za 10 odstotkov več mleka. Koblična moka doslej ni bila preveč poceni, ker so jo pripravljali pač v manjših količinah. To se bo mogoče sedaj spremenilo. Kakor nadalje poročajo, nima mleko krav, ki jih hranijo s takšno moko, nobenega zoprnega okusa.